

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Cobzac Elena și Timofti Vladimir

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Cneazev Alexandr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 iulie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Cneazev Alexandr Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.10.2019 – 15.07.2020;
2. Instanța de apel : 24.08.2020 – 31.03.2021;
3. Instanța de recurs ordinar : 14.06.2021 – 28.07.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 iulie 2020, inculpatul Cneazev Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, și i s-a aplicat pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, precum și pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea și gestionarea banilor și altor bunuri materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Cneazev Alexandr urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acționând dolosiv și viclean, și anume cunoscând despre faptul că nu este proprietar și nici nu are împuterniciri de a acționa din numele și în interesul proprietarului apartamentului cu nr.99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx, prezentându-se în mod fals drept proprietar al bunului imobil menționat, aproximativ în luna decembrie 2018, a inițiat negocieri cu Naboca Oleg, în vederea vânzării apartamentului indicat supra către ultimul, convenind asupra prețului de 16 000 (șaisprezece mii) Euro.

Astfel, la 23 martie 2019, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinschi 3, a primit de la Naboca Oleg mijloace bănești în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) Euro (echivalentul sumei de 287 593,6 (două sute optzeci și șapte mii cinci sute nouăzeci și trei,

6) lei, conform cursului oficial al BNM la data primirii), în calitate de prima tranșă din prețul apartamentului, întocmind o recipisă.

Continuându-și intenția criminală, la data de 03 mai 2019, Cneazev Alexandr a primit suma de 1 000 (una mie) Euro (echivalentul sumei de 20 041 (douăzeci mii patruzeci și unu) lei, conform cursului oficial al BNM la data primirii), în calitate de tranșă finală din prețul apartamentului, întocmind o recipisă. Prin recipisa semnată, Cneazev Alexandr și-a asumat obligația de a perfecta actele de proprietate asupra apartamentului pe numele lui Naboca Oleg în decurs de o săptămână de la data semnării recipisei.

Drept consecință, realizându-și scopul inițial de dobândire ilicită a banilor de la Naboca Oleg, Cneazev Alexandr nu și-a onorat obligația asumată prin recipisa din 03 mai 2019, cauzându-i astfel părții vătămate Naboca Oleg o daună materială în mărime totală de 16 000 (șaisprezece mii) Euro (echivalentul sumei de 307 634,6 (trei sute șapte mii șase sute treizeci și patru, 6) lei, conform cursului oficial al BNM la data primirii).

Prin acțiunile sale intenționate Cneazev Alexandr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal, individualizată prin *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acționând dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către apărătorul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Cneazev Alexandr, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței din 15 iulie 2020, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Cneazev Alexandr pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat următoarele aspecte:

- a considerat că învinuirea înaintată lui Cneazev Alexandr nu și-a găsit confirmarea pe parcursul cercetării judecătorești și în special fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal;

- astfel, a considerat că învinuirea înaintată cet. Cneazev Alexandr și starea de fapt constatată de instanța de fond s-a stabilit în mod superficial, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat;

- apărătorul a menționat că deși, din procesul verbal al ședinței instanței de judecată rezultă că a fost audiat inculpatul, partea vătămată, martorii acuzării, apărării și cercetate materialele dosarului penal, din cuprinsul sentinței se observă că instanța de fond n-a apreciat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele cercetate în raport cu circumstanțele stabilite în cauză, fiind încălcate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, iar simpla descriere a probelor fără aprecierea acestora duce la adoptarea unei sentințe nemotivate;

- astfel, a considerat că instanța de fond a adoptat o sentință eronată și nemotivată, reieșind doar din presupuneri și concluzii nefondate, fără a fi examinate în ansamblu probele obiective administrate pe parcursul cercetării judecătorești;

- a susținut că în acțiunile inculpatului Cneazev Alexandr nu se conțin elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, constatând astfel existența unor raporturi civile;

- din conținutul sentinței instanței de fond rezultă că aceasta a reținut ca fiind veridică că cet. Cneazev Alexandr, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinski 3, prin inducerea în eroare având un comportament dolosiv sau viclean sub pretextul vinderii imobilului ce nu-i aparține cu drept de proprietate. La aceasta urmează a fi menționat faptul că din declarațiile proprietarului apartamentului nr. 99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx - Cneazeva Marina, rezultă că aceasta este mama inculpatului Cneazev Alexandr. Iar apartamentul nominalizat aparține cu drept de proprietate lui Cneazeva Marina, însă de facto îi aparține fiului acesteia - Cneazev Alexandr. Declarațiile dubioase ale părții vătămate Naboca Oleg cu privire la faptul că acesta nu a cunoscut despre proprietarul real al apartamentului nominalizat, fiind indus în eroare de către Cneazev Alexandr nu corespund realității și situației faptice stabilite pe parcursul cercetării judecătorești, or partea vătămată încă în anii 2014-2015 a închiriat în acest apartament (fapt recunoscut de către partea vătămată), a achitat serviciile comunale, iar facturile comunale parvneau exclusiv pe numele lui Cneazev Marina (Vol. 2, f.d. 63-74). Faptul dat a fost confirmat nemijlocit și de către martorul Cneazev Marina care expres a indicat că personal a discutat cu Naboca Oleg referitor la darea în chirie a apartamentului în anul 2014;

- astfel, a menționat apelantul că din declarațiile părții vătămate Naboca Oleg, inculpatului Cneazev Alexandr, martorilor Pașa Rodica, Șapovalova Ecaterina, Cneazev Marina, Culaci Dmitrii, Tcaci Alexandr, Nicolaescu Oleg date în cadrul ședințelor de judecată rezultă că de fapt la caz, de la bun început, între partea vătămată Naboca Oleg și Cneazev Alexandr a existat o intenție comună unică de a efectua un schimb a apartamentului nr. 99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx pe mijlocul de transport de model Peugeot cu n/î XXXXX și Toyota Prius Plus, n/î XXXXX, automobile care se aflau în administrarea lui Naboca Oleg, iar careva prejudicii materiale în urma acestei intenții nu au fost cauzate părții vătămate. Faptul existenței unui schimb rezultă nemijlocit din declarațiile părții vătămate care a comunicat că i-a transmis lui Cneazev Alexandr suma de 15 000 euro, după care inculpatul i-a restituit suma de 5500 euro pentru automobilul de model Peugeot cu n/î XXXXX (care îi aparține cu drept de proprietate soției lui Naboca Oleg), iar suma de 10 000 euro i-a transmis-o lui Naboca Oleg pentru automobilul de model Toyota Prius. Ulterior, din vara anului 2019, partea vătămată a ridicat ambele automobile care se află și la momentul de față în administrarea lui Naboca Oleg;

- totodată, a menționat faptul că ambele automobile transmise lui Cneazev Alexandr au fost cu vicii evidente, deoarece mijlocul de transport de model Peugeot cu n/î XXXXX era gajat și așa și nu a fost înregistrat pe Cneazev Alexandr, iar cel de model Toyota Prius Plus, de culoare neagră cu n/î XXXXX aparținea SRL „Direct Leasing”. Din declarațiile directorului societății comerciale, Pașa Rodica rezultă că Oleg Naboca nu avea în genere împuterniciri de la compania „Direct Leasing” SRL să înstrăineze automobile sau de a primi bani din vânzarea automobilelor, nu a fost încheiat un contract de vânzare cumpărare și nu au fost cazuri când Naboca Oleg să înstrăineze vreun automobil, iar apoi să aducă banii din vânzare ca să fie introduși pe contul bancar al companiei. Prin urmare mijloacele bănești au rămas la Naboca Oleg. De asemenea, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că obligația lui Cneazev Alexandr indicată în recipisa de transmitere a

apartamentului mamei sale către Naboca Oleg a fost una aferentă și condiționată de obligația lui Naboca Oleg de a transmite către Cneazev Alexandr a două mijloace de transport. Faptul dat este constatat cu certitudine și rezultă din declarațiile părții vătămate Naboca Oleg, inculpatului Cneazev Alexandr precum și a martorilor apărării și acuzării;

- mai mult decât atât, nici în perioada urmăririi penale și nici la momentul de față, părții vătămate Naboca Oleg nu i-a fost cauzat vreun prejudiciu material deoarece acesta în cadrul declarațiilor sale expres a indicat că automobilele de model Toyota Prius și Peugeot se află pe la moment pe un teritoriu închis din Chișinău, în gestiunea sa, iar pretenții de ordin material față de Cneazev Alexandr are doar în legătură cu faptul că a făcut reparație în apartament și ar accepta să-i fie restituite cheltuielile pe care le-a suportat pentru reparația apartamentului, să-și lase automobilele și cu asta să se termine tot. Totodată, a indicat că nu poate comunica costul reparației;

- astfel, s-a atestat că părții vătămate Naboca Oleg, de către inculpatul Cneazev Alexandr nu i-a fost cauzat prejudiciul material indicat în învinuire în sumă de 16 000 euro, or părțile schimbului au revenit la situația inițială, iar în scurt timp Naboca Oleg și-a revindecat (până la pornirea cauzei penale) de sine stătător automobilele transmise, iar inculpatul Cneazev Alexandr a intrat în posesia apartamentului în litigiu;

- totodată, în cazul dat la aprecierea veridicității declarațiilor lui Naboca Oleg urmează a se ține cont și de personalitatea părții vătămate care a fost implicat în numeroase scheme de deposedare a bunurilor altor persoane, figurând în numeroase cauze civile în calitate de pârât, iar în privința acestuia figurează numeroase sechestre aplicate în legătură cu neachitarea datoriilor;

- în acest context, s-a atestat cu certitudine faptul că declarațiile părții vătămate Naboca Oleg, martorilor acuzării și apărării demonstrează cu certitudine existența unor relații civile dintre Cneazev Alexandr și partea vătămată Naboca Oleg, iar litigiul civil apărut între partea vătămată și inculpat privind schimbul unui bun imobil pe 2 automobile este lipsit de careva pretenții aferente învinuirii înaintate și înstrăinării apartamentului nr. 99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx;

- în cazul relațiilor civile în coraport cu cele penale, imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură. Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil. Dacă însă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este foarte probabilă necesitatea intervenției legii penale;

- sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează reavoință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură;

- în cazul lui Cneazev Alexandr, este prezent un raport cu caracter strict civil, fiind atestat un raport civil între două persoane fizice, confirmat prin declarațiile acestora și lipsa unor pretenții ale părții vătămate Naboca Oleg;

- conform art. 1 al protocolului nr. 4 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultă că nimeni nu poate fi privit de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală;

- avocatul a considerat că în cauza penală în privința inculpatului Cneazev Alexandr au fost administrate suficiente probe care confirmă lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, care are drept consecință imposibilitatea tragerii persoanei date la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Cneazev Alexandr, și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. Instanța de apel a considerat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul Cneazev Alexandr nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia se confirmă prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Naboca Oleg, martorului Culacli Dmitri, martorului Cneazev Marina, martorului Nicolăescu Oleg, martorului Tcaci Alexandr, martorului Șapovalova Ecaterina, martorului Pașa Rodica, cât și probele scrise, cum ar fi:

- procesul-verbal de examinare din 16 august 2019, în cadrul căruia a fost examinat un purtător optic de informații care conține o înregistrare audio cu lungimea de 33 și 46 min. cu dimensiunea de 55 MB. Conform înregistrării audio se stabilește vocea unei persoane de gen feminin asemănătoare cu vocea lui Cneazev Marina, care spune că apartamentul nu-i aparține lui Alexandru, iar de automobile aceasta nu are nevoie. În discuție se implică și o persoană de gen masculin asemănător cu vocea lui Naboca Oleg, care indică, că a efectuat reparație în apartament. La fel, ultima indică, că nu era necesar să efectueze reparație. Ambele persoane discută despre proprietarul apartamentului și despre modalitatea de perfectare a actelor pe apartament. În discuție se implică și altă persoană de gen masculin care își expune părerea despre modul de vânzare a apartamentului și despre automobilele transmise;

- copia recipisei din 23.03.2019, întocmită de către Cneazev Alexandr, potrivit căreia se atestă că Cneazev Alexandr a primit suma de 15 000 (cincisprezece mii) Euro, pentru apartamentul nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău, din întregul sumei de 16 (șaisprezece mii) Euro, de la Naboca Oleg (f.d.13, Vol. I);

- copia recipisei din 03.05.2019, întocmită de către Cneazev Alexandr potrivit căreia se atestă că Cneazev Alexandr a primit restul sumei de 1000 (una mie) Euro, pentru apartamentul nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău. Se obligă să înregistreze apartamentul pe numele lui Naboca Oleg (f.d.12, Vol. I);

- raportul de expertiză judiciară nr.1315-1324 din 29.06.2020, întocmit de către expertul judiciar din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Veronica Postoroncă.

Instanța de apel a menționat că în acest sens, lipsesc careva temeuri de a pune la îndoială declarațiile martorilor și probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, care în ansamblu coroborează între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului Cneazev Alexandr în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, poziția avocatului și a inculpatului fiind una de apărare și este îndreptată spre eschivarea de la răspundere pentru cele comise.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Cneazev Alexandr în comiterea infracțiunii imputate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală. Instanța de apel a stabilit cu certitudine că, Cneazev Alexandr a comis infracțiunea imputată și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei). Astfel, instanța de apel a preluat argumentarea vinovăției primei instanțe și a constatat temeinicia acesteia.

Analizând motivele invocate în apelul declarat de către apărător, instanța de apel a constatat că acestea nu și-a găsit confirmarea. După cum rezultă din conținutul apelului, avocatul Gheorghe Ionaș nu este de acord cu condamnarea inculpatului Cneazev Alexandr, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând ca acesta să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că temeiul invocat de apelant precum că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Astfel, au fost respinse alegațiile avocatului, precum că starea de fapt constatată de instanța de fond s-a stabilit în mod superficial.

Or, faptul că Cneazev Alexandr a urmărit scopul dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate Naboca Oleg, prin inducerea în eroare, s-a confirmat în totalitate prin faptul că acesta s-a prezentat în mod fals drept proprietar al apartamentului nr.99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx, pe când cunoștea cu certitudine că nu este proprietar a bunului imobil menționat și nici nu avea împuterniciri de a acționa din numele și în interesul proprietarului în vedere inițierii negocierilor de vânzare, schimbare sau dare în chirie a acestuia.

Fapt confirmat și prin declarațiile martorului Cneazev Marina din care reiese că nu i-a transmis fiului său Cneazev Alexandr dreptul de a dispune de acest apartament, el doar are înregistrată viza de reședință în apartamentul nr.99 situat pe str. Xxxxx, mun. Chișinău.

Conform declarațiilor martorului Cneazev Marina, ea este proprietara apartamentului nr.99 situat în mun. Chișinău, str. Xxxxx. S-a constatat că la începutul anului 2019, aceasta nu a avut intenția de a vinde apartamentul respectiv, iar fiul său Cneazev Alexandr cunoștea despre acest fapt. Mai mult decât atât, fiul său Cneazev Alexandr nu i-a comunicat nimic despre înțelegerea sa cu Naboca Oleg.

Așadar, instanța de apel a considerat că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost acumulate probe pertinente și concludente ce demonstrează că, Cneazev Alexandr urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acționând dolosiv și viclean, și anume cunoscând despre faptul că nu este proprietar și nici nu are împuterniciri de a acționa din numele și în interesul proprietarului apartamentului cu nr.99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx, prezentându-se în mod fals drept proprietar al bunului imobil menționat, aproximativ în luna decembrie 2018, a inițiat negocieri cu Naboca Oleg, în vederea vânzării apartamentului indicat supra către ultimul, convenind asupra prețului de 16 000 (șaisprezece mii) Euro. Iar, la 23 martie 2019, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinschi 3, a primit de la Naboca Oleg mijloace bănești în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) Euro (echivalentul sumei de 287 593,6 ((două sute optzeci și șapte mii cinci sute nouăzeci și trei, 6) lei, conform cursului oficial al BNM la data primirii), în calitate de prima tranșă din prețul apartamentului, întocmind o recipisă.

Ulterior, continuându-și intenția criminală, la data de 03 mai 2019, Cneazev Alexandr, a primit suma de 1 000 (una mie) Euro (echivalentul sumei de 20 041 ((douăzeci mii patruzeci și unu) lei, conform cursului oficial al BNM la data primirii), în calitate de tranșă finală din prețul apartamentului, întocmind o recipisă. Prin recipisa semnată, Cneazev Alexandr și-a asumat obligația de a perfecta actele de proprietate asupra apartamentului pe numele lui Naboca Oleg în decurs de o săptămână de la data semnării recipisei.

Drept consecință, realizându-și scopul inițial de dobândire ilicită a banilor de la Naboca Oleg, Cneazev Alexandr nu și-a onorat obligația asumată prin recipisa din 03 mai 2019, cauzându-i astfel părții vătămate Naboca Oleg o daună materială în mărime totală de 16 000 (șaisprezece mii) Euro (echivalentul sumei de 307 634,6 (trei sute șapte mii șase sute treizeci și patru, 6) lei, conform cursului oficial al BNM la data primirii).

Instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului. Vinovăția inculpatului Cneazev Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal a fost dovedită

pe deplin în baza probelor administrate la cauza penală. Respectiv, acțiunile inculpatului, corect au fost calificate *ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acționând dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu are temeii de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cneazev Alexandr or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Vis-a-vis de categoria și termenul pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art.76 Cod penal în privința lui Cneazev Alexandr instanța de fond nu a stabilit.

Careva circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, conform art.77 Cod penal, în privința lui Cneazev Alexandr, instanța de fond la fel, nu a stabilit.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Astfel, infracțiunea dată se atribuie potrivit art. 16 Cod penal la categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Respectiv, instanța de apel a atestat că la stabilirea termenului pedepsei în privința lui Cneazev Alexandr, instanța de fond a ținut cont de condițiile de viață ale familiei ultimului și întemeiat a reținut faptul că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, fapt ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului, nu este angajat în câmpul muncii și nu are persoane la întreținere.

Conform revendicării, inculpatul Cneazev Alexandr anterior prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12.02.2003, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.122 alin. (2) Cod penal. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Botanica) din 02.12.2008, Cneazev Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) Cod penal. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Botanica) din 20.12.2012, Cneazev Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal (fd 54-55 Vol. I).

Mai mult decât atât, potrivit cazierului contravențional, Cneazev Alexandr a fost sancționat de mai multe ori în legătură cu săvârșirea de către acesta a unor contravenții (f.d. 56-57 Vol. I).

Cu toate că în privința inculpatului Cneazev Alexandr antecedentele penale au fost stinse, instanța de fond în mod întemeiat a apreciat că inculpatul este o persoană iresponsabilă și compromițătoare, căci fiind anterior condamnat pentru mai multe infracțiuni, acesta nu a tras concluziile de rigoare în vederea corectării comportamentului său.

Subsecvent, instanța de apel a atestat că anterior lui Cneazev Alexandr i s-a acordat șansa de a păși pe calea corectării pentru infracțiunile comise. Totuși, acesta careva concluzii pentru sine nu a făcut, dimpotrivă și-a continuat activitatea infracțională, iar pedepsele stabilite anterior nu și-au atins scopul.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că instanța de fond just a aplicat față de inculpatul Cneazev Alexandr pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Or, prin aplicarea unor pedepse mai blânde, acestea ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, întrucât acesta neavând vreo ocupație legală și-a făcut din comiterea infracțiunii de escrocherie o îndeletnicire.

Respectiv, inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor. În opinia instanței de apel, reeducarea lui Cneazev Alexandr, poate avea loc doar în condițiile izolării de societate, sub acest aspect pedeapsa stabilită de prima instanță este proporțională cu circumstanțele faptei.

Totodată, articolul pentru care Cneazev Alexandr a fost deferit justiției stabilește și pedeapsă complementară obligatorie sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Din acest considerent, instanța de fond justificat a aplicat inculpatului Cneazev Alexandr pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea și gestionarea banilor și altor bunuri materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

Așadar, instanța de apel a considerat că anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat. Pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de către acesta, cât și personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Relevant, este faptul că pedeapsa sub formă de închisoare, este aplicabilă la caz, și va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului Cneazev Alexandr este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului.

Deci, instanța de apel a considerat că pedeapsa numită sub formă de închisoare cu executare este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate de către partea apărării în apelul depus sunt doar declarative și formale.

Cu referire la alegațiile apărătorului indicate în apelul depus, instanța de apel le-a apreciat critic și le-a respins, or vina inculpatului a fost dovedită pe deplin prin probele cercetate în cadrul examinării cauzei.

În raport cu cele menționate supra, s-a atestat că pe parcursul urmăririi penale și a examinării cauzei penale în fond, partea apărării, pentru a deghiza intenția criminală a inculpatului a înaintat două versiuni ce ar justifica acțiunile ultimului, precum că:

- Cneazev Alexandr a primit de la Naboca Oleg suma de 16 000 (șaisprezece mii) Euro, cu titlu de plată pentru chiria apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău, pe un termen de 10 (zece) ani;

- între Cneazev Alexandr și Naboca Oleg ar fi existat o relație de schimb a bunurilor și anume a apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău pentru două automobile.

Instanța de apel a respins argumentele invocate de avocat precum că între Cneazev Alexandr și Naboca Oleg a existat o relație de schimb a bunurilor și anume a apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău pentru două automobile.

În această ordine de idei, instanța de apel a reiterat faptul că Cneazev Alexandr nu deținea dreptul de proprietate a apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău, iar argumentele în acest sens au fost expuse mai sus.

Iar, din conținutul recipisei din 23.03.2019, cât și din conținutul recipisei din 03.05.2019, se evidențiază clar că inculpatul Cneazev Alexandr Victor a primit de la Naboca Oleg suma de 15 000 (cincisprezece mii) Euro și suma de 1000 (una mie) Euro, în schimbul apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău și nicidecum din conținutul acestora nu se constată că Cneazev Alexandr a primit de la Naboca Oleg două automobile în schimbul apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău, așa cum este invocat de către partea apărării.

Or, în cazul dat nu are relevanță faptul că cele două automobilele, care potrivit părții apărării ar fi constituit bunurile transmise de către Naboca Oleg lui Cneazev Alexandr în schimbul apartamentului nr.99 situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Chișinău, se află la momentul actual la Naboca Oleg, căci legalitatea preluării acestora nu constituie obiectul de examinare al prezentei cauze.

Totodată, s-a reținut că în anexa rechizitoriului procurorul Gonciar Taisia a indicat că există acțiune civilă, cuantumul căreia constituie suma de 320 000 (trei sute douăzeci mii) lei, însă instanța de apel a atestat că partea vătămată Naboca Oleg nu a înaintat o acțiune civilă conform prevederilor art.219 Cod de procedură penală.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat în termen, recurs ordinar avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu rejudecarea cauzei prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Cneazev Alexandr.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel - temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 394 Cod de procedură penală la examinarea cauzei penale date;

- decizia Curții de Apel Chișinău din 28.04.2021 este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) CEDO;

- instanța de apel a respins versiunile declarate de către inculpat și apărătorul său, motivând că sunt niște alegații prin care se încearcă evitarea de răspundere penală. Instanța de apel a luat în calcul că declarațiile date de către partea vătămată au fost obținute prin aducerea la cunoștință ultimului că dacă declară falsuri este pasibil de răspundere penală astfel poziționând din start declarațiile părții vătămate ca veridice și adevărate;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu a luat în calcul declarațiile altor martori, nu a dat careva aprecieri acestor declarații;

- mai mult decât atât, instanța de fond cât și cea de apel fac trimitere la faptul că inculpatul a întocmit recipise prin care declară că a primit sumele de bani pentru apartament, însă recurentul atrage atenția că din aceste recipise nicidecum nu reiese că inculpatul s-a obligat să întocmească un contract de vânzare-cumpărare a apartamentului pe numele părții vătămate;

- din contra instanțele inferioare au acceptat ideea preconcepută, ori careva critici, argumente plauzibile la declarațiile inculpatului, avocatului, martorilor la faptul că realmente banii reali nu au fost primiți de către inculpat dar în locul lor i s-a dat două automobile, instanțele inferioare nu au adus;

- în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal - temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală;

- se constată că inculpatul nu a avut nici o intenție directă de a dobândi bunurile părții vătămate prin inducerea în eroare și anume prin obligarea sa de a vinde apartamentul, ori partea vătămată cunoștea bine cine de iure este proprietarul apartamentului. Mai mult decât atât apărarea consideră că cazului dat îi sunt aplicate dispozițiile relațiilor civile, partea vătămată își poate revindeca toate drepturile în cadrul unui proces civil, conform art. 1 din Protocolul nr. 4 din CtEDO „nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală”, or conform materialelor dosarului inculpatul nu a dat asigurări precum el este proprietarul apartamentului, dar a indicat că posibil o va convinge pe maică-sa să-i vândă apartamentul părții vătămate, între timp s-a obligat doar să-i transmită apartamentul în chirie;

- inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală;

- se constată că instanța de apel contrar prevederilor legale a individualizat pedeapsa remarcând că anume pedeapsa cu închisoarea îl va corecta pe inculpat, astfel încălcându-se dreptul la un proces echitabil, împrejurările expuse anterior denotă clar admiterea unor erori de drept comise de către instanța de apel în cadrul judecării cauzei penale respective, adică sfidarea vădită a drepturilor și libertăților fundamentale ale condamnatului.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Procurorul a considerat că instanțele judecătorești inferioare în strictă conformitate cu prevederile art.100-101 Cod de procedură penală au

dat apreciere întregului sistem de probe, și întemeiat l-au recunoscut vinovat pe inculpatul Cneazev Alexandr în baza infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

7.1. Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă un prim temei de drept pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Colegiul penal raportând temeiul invocat de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Cneazev Alexandr în baza art.190 alin.(5) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Cneazev Alexandr, partea vătămată Naboca Oleg, martorii Culacli Dmitri, Cneazev Marina, Nicolăescu Oleg, Tcaci Alexandr, Șapovalova Ecaterina, Pașa Rodica, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentând clar de ce au fost considerate veridice declarațiile acestor participanți care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414, 417 alin.(1) pct.7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Cneazev Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale *escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acționând dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*. Instanțele, reieșind din probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorilor sus menționați, cât și din declarațiile părții vătămate, cert au constatat că, inculpatul a comis infracțiunea imputată, părțile dând declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, inclusiv vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, reieșind și din faptul că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7.2. La fel, recurentul a invocat și temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Mariș Marcela, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art. 190 alin. (5) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Cneazev Alexandr, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, considerând că cazului dat îi sunt aplicabile dispozițiile relațiilor civile.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată și martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Cneazev Alexandr în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra vinovăției lui Cneazev Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe cumulul de probe cercetate în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile părții vătămate Naboca Oleg, martorilor Culacli Dmitri, Cneazev Marina, Nicolăescu Oleg, Tcaci Alexandr, Șapovalova Ecaterina, Pașa Rodica și inculpatul Cneazev Alexandr, precum și pe probele scrise, care au fost obiectiv apreciate, analizate conform prevederilor art.101 Cod procedură penală (f.d.57-81, vol. VI).

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului Cneazev Alexandr, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, instanța de apel și-a motivat eficient soluția, respingând versiunea apărării privind nevinovăția inculpatului.

Argumentele apărării precum că, „*între părți domină relații civile*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative, care nu au un careva suport și contravin probelor cercetate în cadrul procesului penal și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului Cneazev Alexandr pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, or, în cazul când una din părți, asumându-și angajamente, nu a întreprins măsuri și nu are nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesară intervenția legii penale.

Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civile se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față

de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetare în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Alegațiile avocatului precum că „*din recipisele întocmite de inculpat nicidecum nu reiese că inculpatul s-a obligat să-i întocmească un contract de vânzare-cumpărare a apartamentului pe numele părții vătămate, care sânt de ordin civil*”, sânt nefondate și declarative, or instanța de apel argumentat a combătut versiunea apărării privind existența relațiilor civile, astfel în pct. 10-17 a deciziei, instanța de apel întemeiat a apreciat recipisele întocmite de inculpat în coroborare cu alte probe că dovedesc existența comiterii escrocheriei de către inculpatul Cneazev Alexandr, or acesta știind cu certitudine că apartamentul nr. 99 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxxx, nu-i aparține cu drept de proprietate, a însușit de la Naboca Oleg mijloace bănești în sumă totală de 16000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 320000 lei, obligându-se de a perfecta actele de proprietate a apartamentului pe numele lui Naboca Oleg, întocmind în acest sens două recipise.

Nu poate fi reținut ca întemeiat nici argumentul invocat de recurent precum că „*între părți a existat în anul 2014 o tranzacție identică cu aceasta, la care conform declarațiilor participanților la proces inculpatul a transmis același apartament părții vătămate, iar în schimb acesta i-a transmis în folosință un autoturism de model Chevrolet. În anul 2014 conform declarațiilor mamei inculpatului, partea vătămată a semnat cu mama inculpatului contract de locațiune a prezentului apartament, respectiv partea vătămată a știut cui aparține acest apartament și nu putea fi dusă în eroare de către inculpat*”, or, și la acest argument instanța de apel a dat răspuns motivând că scopul sustragerii în speța dată există din momentul înțelegerii părților cu privire la apartament și primire a banilor de la partea vătămată, fiind confirmat și prin recipisa anexată la materialele cauzei penale și care potrivit raportului de expertiză au fost întocmite de inculpat, deși inițial acesta încerca să inducă în eroare instanța că nu a întocmit recipisa și nu a primit banii de la Naboca Oleg.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerându-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în apel, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, concluziile și motivările instanțelor judecătorești inferioare referitor la vinovăția inculpatului Cneazev Alexandr sunt legale și întemeiate.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Cneazev Alexandr.

7.3. Cu referire la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste critici și acestea reprezintă opinia subiectivă a recurentului față de aceleași circumstanțe apreciate în speță de instanțele de judecată, or, instanța de apel în decizie (f.d. 88-90, vol.VI), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe (f.d. 135-136, vol. II) și a deciziei (f.d. 88-90, vol.VI) instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate de recurent, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite (deosebit de gravă) comisă cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția parțial, acesta anterior fiind condamnat, iarăși a mai comis o infracțiune deosebit de gravă, astfel doar aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 10 ani, va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra acelorași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia atacată.

7.4. Complementar, Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

7.5. Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art.6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene

a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Cneazev Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Cneazev Alexandr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 august 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir